

dre, idet børnenes sproglige udvikling tillige fremmes ved de almindelige aktiviteter i børnehaven m.v. Som udgangspunkt er det folkeskolen, der skal yde en sådan særlig støtte, der har karakter af en målrettet indsats med henblik på at lære børnene dansk. Det er dog fastsat i forslaget, at kommunen på nærmere angivne vilkår kan overlade det til daginstitutionerne at yde den nævnte støtte. Udgiften til en sådan særlig støtte afholdes dog altid af folkeskolen.

Der er i forbindelse med genfremsættelsen foretaget visse ændringer i forhold til det tidligere lovforslag L 162. Ændringerne består navnlig i, at der på grundlag af Socialministeriets høringssvar er indsat en bestemmelse om, at undervisningsministeren, 3 år efter af bestemmel-

sen er trådt i kraft, giver Folketinget en redegørelse om erfaringerne vedrørende sprogstimuleringsstilbudene, derunder om forholdet mellem folkeskolens og daginstitutionernes indsats på området. Bl.a. af hensyn til finansieringen er den foreslåede kommunale forpligtelse fastsat til at indtræde den 1. august i det kalenderår, hvor børnene fylder 4 år, mens forpligtelsen efter det oprindelige forslag indtrådte den 1. august for børn, der på det tidspunkt var fyldt 3 år.

Herudover er der foretaget en række redaktionelle ændringer.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.